

Załącznik
do uchwały nr 69/19
Rady Miasta Torunia
z dnia 7 lutego 2019 r.

UZASADNIENIE

15 stycznia 2019r. do Rady Miasta Torunia wpłynęła skarga z dnia 10 stycznia 2019r. na Prezydenta Miasta Torunia.

Przewodniczący Rady Miasta Torunia przekazał ją do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Torunia celem jej zbadania i przygotowania projektu uchwały Rady rozstrzygającej zasadność skargi.

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018r. poz. 994 poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432 i poz. 2500) do rozpatrzenia skargi na prezydenta miasta i gminnych jednostek organizacyjnych właściwa jest rada gminy. Również zgodnie z brzmieniem art. 227 w zw. z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r. poz. 2096) do rozpatrzenia skargi na prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych właściwa jest rada gminy.

Skarga dotyczy „działania Prezydenta Miasta Torunia w przedmiocie reakcji na niewłaściwe zachowanie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu w związku z wykonaniem kanału samochodowego w piwnicy nieruchomości” sąsiadującej z nieruchomością Skarżących.

Po zapoznaniu się ze skargą, z wyjaśnieniami złożonymi przez p.o. Dyrektora Wydziału Architektury i Budownictwa, wyciągiem z protokołu z przyjmowania interesantów przez Prezydenta Miasta Torunia w dniu 13 listopada 2018r. w części spotkania z jedną z osób Skarżących, pismem jednej ze Skarżących z dnia 12 listopada 2018r. złożonym w sekretariacie Prezydenta 13 listopada 2018r. określonym przez Skarżących jako „dotyczące zażalenia na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Toruń” oraz odpowiedzią Prezydenta Miasta Torunia z 6 grudnia 2018r., skierowaną do Skarżących, na powyższe pismo z dnia 12 listopada 2018r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła na posiedzeniu w dniu 7 lutego 2019r., że jedna ze Skarżących w dniu 13 listopada 2018r. złożyła skargę na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2018r. poz. 1202, poz. 1276, poz. 1496 i poz. 1669) w sprawach dotyczących wykonywanych lub wykonanych robót budowlanych na terenie miasta Torunia, właściwym organem pierwszej instancji jest Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu. Nie podlega on Prezydentowi Miasta Torunia. Powołana ustawa Prawo budowlane wyraźnie odróżnia organy administracji budowlanej jakim jest w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Torunia od organów nadzoru budowlanego jakim jest w tej sytuacji Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu. Żaden przepis prawa nie nadaje Prezydentowi Miasta Torunia kompetencji do badania prawidłowości lub wpływania na działania Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu. Nie podlega on również Prezydentowi służbowo.

Stosownie do brzmienia art. 83 ust. 2 powołanej ustawy Prawo budowlane organem wyższego stopnia w stosunku do powiatowego inspektora nadzoru budowlanego jest wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego. Zatem skarga na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu winna być kierowana do Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy. Również

art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r. poz. 2096) wskazuje, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników powiatowych inspekcji jest organ wyższego stopnia. Na tej podstawie Rada Miasta Torunia uznaje, że Prezydent Miasta Torunia nie naruszył w rozpatrywanej sprawie swoich obowiązków i kompetencji.

Ponadto Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Torunia ustaliła, że w przedmiotowej sprawie Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy dwukrotnie uznał skargi Skarżących na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu za bezzasadne pismem z dnia 14.03.2018r. znak WINB-WIK.7641.8.2018.PZ oraz pismem z dnia 12.06.2018r. znak WINB-WIK.7641.45.2018.PZ. Przed rozpatrzeniem drugiej skargi Skarżących przedstawiciele Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy przeprowadzili kontrole w budynku Skarżących oraz przylegającym. Jak wynika ze stanowiska organu II-giej instancji „W ocenie Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru budowlanego istniejące zarysowania tynków w budynku mieszkalnym znajdującym się terenie nieruchomości w Toruniu są powierzchowne i nie mają charakteru uszkodzeń konstrukcji budynku oraz nie stwarzają zagrożeń dla Państwa budynku. W dużej mierze ww. zarysowania wynikają z naturalnej utraty trwałości ok. 40 letnich tynków. W tym zakresie organu nadzoru budowlanego nie ma podstaw do podejmowania dalszych działań w związku z okazanymi przez Skarżących wskazanymi zarysowaniami”.

Na tej podstawie Rada Miasta Torunia uznaje, że brak było podstaw do przekazania, przez Prezydenta Miasta Torunia, według właściwości skargi w tej samej sprawie i przy tym samym stanie faktycznym na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Powiatu Grodzkiego w Toruniu do Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy

W związku z powyższym skargę z dnia 10 stycznia 2019r. na Prezydenta Miasta Torunia Rada Miasta Torunia uznaje za bezzasadną.

Jednocześnie z uwagi na to, iż skarga została uznana za bezzasadną, ponowienie jej w tej części bez wskazania nowych okoliczności spowoduje, zgodnie z art. 239 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, iż Rada Miasta Torunia podtrzyma swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącego.

Dodatkowo Rada Miasta Torunia wskazuje, iż na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 cytowanej ustawy Kodeks postępowania administracyjnego skargi m. in. na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych dotyczących jego zadań lub działalności, rozpatruje rada gminy, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg.

Naczelny Sąd Administracyjny szczegółowo wyjaśnił w wyroku z dnia 1 grudnia 1998r. (Sygn. akt III SA 1636/97), iż „Skarga, o której mowa w art. 227 kpa, ... jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.” Oznacza to, że postępowanie skargowe w tym trybie jest postępowaniem jednoinstancyjnym i od niniejszej uchwały nie służy skarga do sądu administracyjnego.